

Appel iværksat den 2. april 2021 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 27. januar 2021 i sag T-9/19, ClientEarth mod EIB

(Sag C-212/21 P)

(2021/C 217/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams, G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: ClientEarth og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Den appellerede dom som angivet i domskonklusionen ophæves i sin helhed.
- Hvis Domstolen finder, at sagen er moden til påkendelse, træffes der afgørelse om frifindelse i første instans.
- ClientEarth tilpligtes at betale begge parter's sagsomkostninger i både appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre appelanbringender.

For det første blev det i den appellerede dom fejlagtigt fastslået, at EIB's anbringende om bankens uafhængighed med hensyn til sine finansielle transaktioner måtte afvises. Retten undlod at tage hensyn til bestemmelser i den primære EU-ret, som støtter EIB's anbringende, anvendte begrundelsespligten forkert og gengav EIB's svar på EIB's anmodning om intern prøvelse på grundlag af Århusforordningens artikel 10⁽¹⁾ urigtigt. Som følge heraf fortolkede Retten definitionen af »forvaltningsakt« i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g), fejlagtigt.

For det andet blev det i den appellerede dom fejlagtigt fastslået, at EIB's bestyrelses afgørelse af 12. april 2018 om godkendelse af et forslag til finansiering af et projekt vedrørende opførelse af et biomassekraftværk i Curtis (Spanien) udgør en forvaltningsakt, som har »bindende og eksterne virkninger« som omhandlet i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g). Retten tilsidesatte princippet om, at den primære EU-ret har forrang i forhold til sekundær EU-ret og internationale aftaler, undlod at tage hensyn til artikel 271, litra c), TEUF og artikel 263, stk. 4, TEUF og anvendte artikel 263 TEUF forkert.

For det tredje blev det i den appellerede dom fejlagtigt fastslået, at EIB's bestyrelses afgørelse af 12. april 2018 udgjorde en forvaltningsakt, som var vedtaget »i henhold til miljølovgivningen« som omhandlet i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g). Retten fortolkede definitionen i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra f), fejlagtigt, undlod at angive det korrekte retsgrundlag for den omhandlede afgørelse og foretog en inkonsekvent fortolkning af Århusforordningen i lyset af Århuskonventionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s 13).